

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 41. Reliquiæ Cordubenses Parisiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

lem & Potestatem Regiam voluisse esse Sæculum IX.
 divisum, atque non viros opulentos & no- A. C. 858.
 biles, quibus munus conferret Episcopa-
 le, sed pauperes piscatores elegisse. Ne-
 scimus aliam nobilitatem, quam quod
 Successores Apostolorum simus. Facie-
 mus autem, quod iussisti, jejuniis, oratio-
 nibus & publicis precibus satagemus
 Deum placare, supplicantes, ut ingruen-
 tem tempestatem a cervicibus nostris aver-
 tat. Hujus Epistolæ Hincmarus Auctor
 esse creditur.

§. XLI.

Reliquiæ Cordubenses Parisiis.

Sub illud tempus Reliquiæ quorundam Ann. Bert.
 Martyrum Cordubensium Parisios 858. Transl.
 translatae. Cum Monachi S. Germani to. 6. Act. Be.
 de pratis moniti fuissent, quod jam Cor- p. 49.
 pus S. Vincentii, primi illius Monasterii
 Patroni, ex Urbe Hispaniæ Valentia,
 quia post devastationem Saracenorum vix
 T t 3 illius

*Ecclesiam, inter Pontificalem Auctoritatem &
 regiam potestatem gubernandum disposuit. So-
 mniat ergo Thomafius, cum in Libro suo, de
 Habitu Religionis seu Ecclesiæ erga Rempubli-
 cam, contra totius Ecclesiæ mentem atque om-
 nium Sæculorum sensum & opinionem affirma-
 re non erubescit, Jesum Christum Ecclesiam
 suam fundasse sine Regimine Ecclesiastico, &
 quemlibet hominem nasci Sacerdotem.*

Sæculum IX. illius Civitatis ruinæ superessent, facili
A. C. 858. negotio transferri posset, duo ejusdem
 Congregationis Monachi Ufuardus &
 Odilardus accepta facultate Abbatis sui
 Hilduini II. & Regis Caroli Calvi hoc i-
 ter susceperunt. Verum Uzeriam per-
 venientes comperiunt, Corpus S. Vin-
 centii Valentiaë non amplius existere.
 Quippe inde ablatum fuerat jam anno
 855. ab Audaldo Monacho Conchitensi
 ex Dicecesi Rutenensi, cui cum Sacris
 Exuviis per Urbem Cæsaraugustanam
 transeunti Episcopus Senior, nescio a quo
 monitus, quod iste Monachus Reliquias
 transferret, eas ademit, & in sua Ca-
 thedrali sepeliri jussit. Attamen cujus
 Sancti ossa hæc essent scire non potuit,
 quamvis ut id ex Audaldo Monacho ex-
 primeret, etiam tormenta adhiberet;
 is enim Episcopo illudit dicens, esse Re-
 liquias S. Martini Martyris. Audaldum
 ad suum Monasterium sine Reliquiis re-
 versum sui pro Monacho vagabundo ha-
 buerunt; inde ad Monasterium S. Be-
 nedicti in Castro, hodie Ecclesiam Ca-
 thedralem, se recipiens benigne exce-
 ptus est a Gilberto Abbate, cui, quæ si-
 bi accidissent, narravit. Tandem Salo-
 mone Comite Cerdaniensi patrocinate
 compulsus est Episcopus Cæsaraugusta-
 nus reddere S. Vincentii corpus, quod
 anno

Transl.
S. Vinc. to. 5.
Art. p. 609.

† vulgo *Con-*
kitas.

anno circiter 864. ad Monasterium Ca-
strense allatum. Sæculum IX.
A. C. 858.

Porro duos Monachos S. Germani si-
cut & ceteros falsum nomen S. Martini
fefellit, & quibusdam etiam affirmanti-
bus, S. Vincentium Valentia Beneven-
tum fuisse delatum, cum spem abjecis-
sent, S. Patroni sui Reliquias inveniri
posse, ad quærendas alias animum adje-
cerunt, ne ex itinere vacui domum re-
dissent. Ergo Sunifredum, qui Barcino-
ne secundum a Comite gradum tenebat,
consulunt. Is modum persecutionis,
quam Christiani Cordubæ sub Rege Ab-
deramo passi erant, & præcipue Georgii
& Aurelii celebre Martyrium narravit;
statimque duos Monachos Usvardum &
Odilardum vehemens desiderium isto-
rum Martyrum Reliquias habendi sub-
iit. Quamobrem Athaulfo Episcopo
Barcinonensi & Sunifredo aperiunt, se
Cordubam ituros. Illi primum expa-
vescere, & deinde ab hoc consilio Mo-
nachos omni conatu revocare; sed tan-
dem abeuntibus dederunt Epistolas, qui-
bus muniti a Saule Episcopo Corduben-
si & Samsone Abbate Pinnæ mellariæ
Corpus integrum S. Georgii Monachi &
Martyris, Corpus sine capite S. Aurelii,
& caput S. Sabigothæ uxoris ejus, quæ
in hac historia Nathalia vocatur (nempe
geminum ei nomen unum Gothicum,

Sæculum IX. alterum Romanum fuit) obtinuerunt.
A. C. 858. Has ergo Reliquias, quæ in itinere per
 multis miraculis clarescebant, in Fran-
 ciam deferunt, atque 20. Octobr. anno
 858. ad Vicum Acmantum ad possessio-
 nem Abbatiaë pertinentem perveniunt,
 quo magna pars Monachorum cum cor-
 pore S. Germani Normannorum furo-
 rem fugiens se receperat. Rex Caro-
 lus lætabatur, quod Regni sui tempore
 tales Gallia promeruisset flores; ut ve-
 ro de omni illusionem esset securus, Cor-
 dubam misit quemdam nomine Mancio-
 nem, qui omnibus exploratis factum cum
 iisdem adjunctis, sicut duo Monachi, re-
 tulit. Usuardus istorum Monachorum
 alter Martyrologii Auctor est celeberrimus;
 hæc vero Historia ipso dictante ab
 Aimoino ipsius Confratre, ejusdem Mo-
 nasterii alumno, conscripta. S. Reliquiaë
 ibidem hodieque asservantur.

§. XLII.

S. Eulogii Martyrium.

vit. S. Eul.
II. Mart. c. 3
Boll. to. 7.
p. 93.

Wistremiro Archiepiscopo Toletano
 eodem anno 858. die ultima fati-
 functo Eulogius Presbyter Cordubensis,
 suffragio omnium Episcoporum illius
 Provinciaë & vicinaë, mortui Successor
 eligitur; aliquo tamen obstaculo super-
 veniente non fuit consecratus, & ipso ad-
 hucdum in vivis agente electus est alius,
 quam-